

mijn schaamte is te zwaar om te dragen en ik duw
haar in de hoek naast het zelfportret.
daar stapelt ze zich na jaren op, hoger
en hoger tot er nieuwe pas op
de stapel, het evenwicht verliest
en over de oude glijdt.
tot de hoek te klein is
en een kamer wordt,
de kamer een huis
dat door de schoorsteen schaamte rookt
en waarvan zelfs in de schaduw
schaamte huist.